

РЕШЕНИЕ

№ 7259

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6505** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на Б. Б. Бейски, против решение № 2357 от 21.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 20221110213333/2022 г. по описа на Софийския районен съд. Наведени са доводи за неправилност на решението по съображения за нарушаване на закона и съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Счита, че при съставянето на АУАН са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които на самостоятелно основание обуславят отмяната на наказателното постановление, а именно: непълно и неточно описание на твърдените нарушения, както и липса на описание на обстоятелствата на тяхното осъществяване. Оспорва констатацията, че на процесната дата автобусът е управляван лично от него. Твърди, че водач на автобуса е лице, което притежава необходимата карта за квалификация на водач. Присъствието си на мястото на установяване на нарушенията обяснява с осъществяването на контрол над използването на автобуса в качеството си на негов наемодател. По отношение втората наложена му глоба застъпва тезата, че представянето на транспортното средство пред комисия за класификация е задължение на неговия водач или наемодател, а на управителя на съответното

търговско дружество, в чиято власт е отдадено по силата на наемно правоотношение. Претендира отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново по съществото на правния спор, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът Директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С. не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 42-0002280/25.07.2022 г., издадено директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място], с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ на Б. Бейски е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41 от 04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация и на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтПр му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 23а, предл. 2 от ЗАвтПр.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че 15.06.2022 г. около 09:15 часа в [населено място], на [улица] пред 49-то ОУ „Б. Х.“ „инспектор“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място] съвместно със свой колега извършили проверка на водача на автобус марка „Б.“, модел „ФХД 15-430“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „БББ-РЕЙСИНГ“ ООД, с който се извършвал случаен превоз на деца (ученици) със заверено копие на лиценз на Общността № [ЕГН]. Видно от изготвения пътен лист серия БА с № 578686, превозът се осъществявал от превозвач „АМИГОС БУС“ ЕООД по маршрута [населено място] - [населено място] с време на излизане от гаража 08:00 часа на 15.06.2022 г. Водач на автобуса бил Б. Б. Бейски. При извършената проверка касаторът представил карта за квалификация на водач № P173994, чийто срок на валидност е изтекъл. Свидетелят Б. констатирал също така, че издаденото на превозното средство удостоверение за класификация/категоризиране (IRU) с № 946, издадено на 19.05.2021 г., е валидно до месец май 2022 г. и към датата на проверката също е с изтекъл срок на валидност.

С оглед горните обстоятелства свидетелят Б. счел, че жалбоподателят е

извършил две административни нарушения и на същата дата съставил срещу Б. Бейски акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия А-2012 с № 324508/15.06.2022 г. Актът бил изготвен в присъствието на един свидетел - присъствал при установяване на нарушението и впоследствие предявен за запознаване на касатора, който го подписал с отбелязване, че има възражения.

Въз основа на фактическите констатации от акта, на 25.07.2022 г. директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място] издал срещу Бейски обжалваното наказателно постановление № 42-0002280/25.07.2022 г. Препис от наказателното постановление е връчен на санкционираното лице на 28.09.2022 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на АУАН и НП не се допуснати съществени процесуални нарушения и не е констатирал наличието на основания за отмяна им. Посочил е, че отразяването на обстоятелствата по нарушенията и дадената правна квалификация в акта и постановлението са съобразени с изискванията на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Приел е, че безспорно са налице извършени административни нарушения от Бейски по чл. 2, ал. 1 от Наредба № 41/04.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация и по чл. 23а, пр. 2 от ЗАвтПр. Обосновал е извод, че случаят не може да се квалифицира като маловажен.

Решението е правилно.

В касационната жалба не са релевирани конкретни пороци на решението, а е изразено несъгласие с изводите на съда. Възраженията, изложени в касационната жалба преповтарят възраженията, изложени във въззивната жалба, които съдът е обсъдил и отхвърлил аргументирано. Изводите му се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвтП, подлежи на санкциониране всеки водач на МПС, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон или подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

Такъв подзаконов нормативен акт по прилагането на ЗАвтП е Наредба № 41/04.08.2008 г. Едно от изискванията, на които следва да отговаря водач на автомобил за обществен превоз на пътници и товари, е да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл. 93, ал. 1 от ЗАвтП. В случая Б. Бейски е извършвал обществен превоз на пътници с управляваното от него МПС, като при извършената му проверка е представил карта с изтекъл срок на валидност на 20.04.2022 г. Безспорно е установено по делото, че към датата на проверката, картата за квалификация на водача е изтекла и следователно, не е била валидна, както и че нова такава не му е издавана. Предвид изложеното, съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд, че касаторът е нарушил разпоредбата на чл. 2, ал.1 от Наредбата, за което правилно е санкциониран по реда на чл. 93, ал. 1, т.1 от ЗАвтП.

Настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е обосновал правилни правни изводи, които

напълно се споделят от настоящата инстанция.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства по безспорен и категоричен начин се установява извършването на нарушението, вменено на касатора с наказателното постановление, както правилно е приел районният съд. При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства обосновано Софийския районен съд е приел, че касаторът е извършил вмененото административно нарушение по чл. 23а, предл. 2 от ЗАвтПр. Съгласно цитираната разпоредба, случайните превози на деца и /или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/.

Между страните е безспорно, че в деня на извършване на проверката с управлението от санкционираното лице автобус е следвало да бъде извършен "случаен превоз" на организирана група деца, както и че не са представени доказателства, установяващи, че за автобуса, с който е следвало да се осъществи този "случаен превоз" към 15.06.2022 г. има валидно издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. От съвкупния анализ на събраните писмени и гласни доказателства по делото се установи, че касаторът е извършил "случаен превоз" на пътници на посочената в наказателното постановление дата с автобус, за който няма издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт /IRU/. В случая както административно наказващия орган, така и Софийския районен съд правилно са приели, че е осъществен фактическият състав на чл. 23а, предл.2 от ЗАвтП, поради което и на основание чл. 93, ал. 1 т.1 ЗАвтПр правилно на нарушителя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000 лв. Цитираната разпоредба забранява извършването на обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, изискващи се от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Посочената правна норма предвижда административна отговорност именно за водачите на моторно превозно средство, които извършват обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници, които всякога и независимо от своите работодатели са длъжни да следят за редовността на документите, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтПр и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Липсвалото удостоверение безспорно попада в документите, изискуеми от този текст. В този смисъл установените в хода на административнонаказателното производство факти, отразени в АУАН и наказателното постановление, са подведени под хипотезата на приложимата в случая санкционна разпоредба, т.е. налице е пълно единство между описанието на нарушението от фактическа и правна страна, което обуславя извод, че по никакъв начин не е ограничено правото на защита на лицето при ангажиране на административнонаказателната му отговорност.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените в жалбата касационни основания и на други такива по чл. 348, ал. 1 от НПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63 от

ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2357 от 21.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 20221110213333/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.